

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a Mgr. Petra Sedláka, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **Ing. et Ing. S. P.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Halahijou
sídlem tř. Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Velitel 74. mechanizovaného praporu**
sídlem Vojenský útvar 6142, ul. Sokolovská, 685 13 Bučovice

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v tom, že žalovaný vydal dne 30. 6. 2023 potvrzení o službě a hodnocení vojáka z povolání při zániku služebního poměru týkající se žalobkyně,

takto:

- I. Vydání potvrzení o službě a hodnocení při zániku služebního poměru ze dne 30. 6. 2023 týkající se žalobkyně **bylo nezákonné.**
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 36 088,40 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Martina Halahiji.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci soud posuzoval otázku, zda vydání potvrzení o službě a hodnocení při zániku služebního poměru podle § 23 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, je nezákonným zásahem, pokud voják o jeho vydání nepožádal.

II. Žaloba a dosavadní postup v řízení

2. Žalobou doručenou dne 20. 10. 2023 Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného – Ministerstva obrany České republiky. Uvedla, že byla vojákyní z povolání od 1. 4. 2019 do 30. 6. 2023. Služební poměr ukončila na vlastní žádost z důvodu šikany ze strany velitele 74. mechanizovaného praporu; průběh služebního poměru a skutkové okolnosti týkající se tvrzené šikany žalobkyně v žalobě podrobně popsala. Při nahlížení do svého osobního spisu dne 21. 8. 2023 žalobkyně zjistila, že dne 30. 6. 2023 bylo vydáno a do spisu založeno potvrzení o službě a hodnocení vojáka z povolání při zániku služebního poměru („hodnocení při zániku služebního poměru“). Tento dokument byl vydán v rozporu se zákonem, neboť žalobkyně o něj nepožádala, jeho obsah je lživý, účelový a nadmíru škodlivý, jelikož představuje reálnou překážku pro další zaměstnávání žalobkyně. Účelem hodnocení při zániku služebního poměru je potvrdit službu vojákovi pro účely sociálního zabezpečení, zákoníku práce či např. veřejného zdravotního pojištění, případně rovněž k přestoupení z Armády České republiky do jiného ozbrojeného sboru. Žalovaný však hodnocení zneužil k bezdůvodnému poškození žalobkyně a ke způsobení újmy na jejím dobrém jméně, cti, reputaci i nezvratné újmy na její profesní (i budoucí) kariéře. Nezákonnou praxí je u těchto hodnocení při zániku služebního poměru dosahováno eliminace nežádoucích vojáků z povolání, kteří brojí proti systematické šikaně v armádě, personálním, právním i faktickým nezákonným postupům či poukazují na pochybení svých velitelů či důstojníků. Žalobkyně proto navrhl, aby soud předmětné hodnocení při zániku služebního poměru „zrušil“ a uložil žalovanému povinnost skartovat či zničit každé neoprávněné a nezákonné hodnocení při zániku služebního poměru týkající se žalobkyně.
3. Městský soud v Praze usnesením ze dne 26. 10. 2023, č. j. 10 A 133/2023-16, žalobkyni poučil o svém názoru, že žalovaným služebním orgánem by měl být velitel 74. mechanizovaného praporu; současně ji vyzval k opravě označení žalovaného. Žalobkyně výzvě vyhověla podáním ze dne 1. 11. 2023, jímž žalovaného změnila v souladu s poučením městského soudu. Městský soud následně usnesením ze dne 9. 11. 2023, č. j. 10 A 133/2023-28, věc postoupil Krajskému soudu v Brně jako soudu místně příslušnému podle sídla žalovaného.
4. Dne 13. 12. 2023 byla věc předložena Krajskému soudu v Brně. Krajský soud usnesením ze dne 21. 2. 2024, č. j. 31 A 96/2023-35, žalobu odmítl jako nepřipustnou podle § 85 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“). Podle názoru krajského soudu se žalobkyně mohla domáhat ochrany prostřednictvím jiného právního prostředku – žádosti o odstranění závadného stavu podle § 49 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů.
5. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 10. 10. 2024, č. j. 9 As 78/2024-41, usnesení krajského soudu zrušil. Dospěl k závěru, že usnesení krajského soudu bylo překvapivé. Žaloba nesměruje proti evidenci osobních údajů, a proto se odůvodnění usnesení krajského soudu mýjí se žalobními důvody, a je tudíž nepřezkoumatelné. Dále Nejvyšší správní soud shledal, že „není jednoznačně zřejmé, čeho se stěžovatelka podanou žalobou ve skutečnosti

domáhá. Krajský soud žalobu posoudil jako záporní, dle kasačního soudu však není jasné, zda se stěžovatelka domáhá ochrany proti zásahu trvajícím (založení, existenci Potvrzení o službě a hodnocení vojáka z povolání v osobním spise stěžovatelky), nebo již ukončenému (toliko vydání potvrzení jako jednorázový úkon). Není ani zřejmé, zda stěžovatelka zásah spatřuje již v samotném vydání potvrzení bez ohledu na jeho obsah, anebo brojí též proti obsahu Potvrzení o službě a hodnocení vojáka z povolání a domáhá se jeho změny. Krajský soud v bodě 9. napadeného usnesení konstatoval, že stěžovatelka nebrojí proti věcné nesprávnosti potvrzení, nepožaduje jeho konkrétní úpravu. V žalobě (bod 7.) ovšem tvrdila, že obsah potvrzení je lživý, účelový a nadměrně škodlivý a v kasační stížnosti v reakci právě na závěr krajského soudu v bodě 9. napadeného usnesení uvedla, že má zájem na pravdivém a celistvém uchování údajů, což by mohlo svědčit o faktickém domáhání se změny obsahu potvrzení. Zároveň však lze přisvědčit krajskému soudu, že stěžovatelka nepožaduje konkrétní úpravu potvrzení – opakovaně uvádí, že žalovaný nebyl oprávněn potvrzení vydat, neboť si o něj nepožádala, a požaduje jeho zrušení. V kasační stížnosti se výslovně dovolává „zrušení nezákonného faktického úkonu“. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že „zrušit“ zásah, faktický úkon, není z povahy věci možné. Ostatně již krajský soud v bodě 16. napadeného usnesení uvedl, že § 87 s. ř. s. neumožňuje „zrušit“ hodnocení při zániku služebního poměru ani uložit žalovanému jakékoliv povinnosti k blíže neurčeným jiným hodnocením stěžovatelky, jak uváděla v petitu své žaloby (shodně též bod 34. žaloby, jakož i kasační stížnost).“ Nejvyšší správní soud závěrem krajskému soudu uložil, aby vyjasnil, čeho se žalobkyně žalobou domáhá a podle výsledku žalobu znovu posoudil.

6. Krajský soud usnesením ze dne 24. 10. 2024, č. j. 31 A 96/2023-58, žalobkyni vyzval, aby odstranila vady žaloby a přesně vymezila, v čem spočívá tvrzený zásah, a navrhla žalobní petit, který připouští právní úprava a který je určitý a vykonatelný. Žalobkyně v podání ze dne 7. 11. 2024 uvedla, že žalovaný se dopustil jednorázového ukončeného zásahu tím, že vydal hodnocení při zániku služebního poměru bez návrhu žalobkyně. Navrhla, aby soud určil, že vydání tohoto hodnocení bylo nezákonné. Dále žádala soud o poučení, jak má po vydání kladného rozsudku postupovat v rámci správního řádu nebo soudního řádu správního.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že s ohledem na žalobní petit je naprostá většina tvrzení obsažených v žalobě pro předmět sporu irelevantní. Hodnocení bylo vydáno v souladu s právními předpisy a nijak žalobkyni nekrátí na jejích právech – nemůže být proto nezákonným zásahem. Je zcela na žalobkyni, zda hodnocení předá potenciálnímu zaměstnavateli; žalovaný není oprávněn obsah hodnocení sdělovat jiným zaměstnavatelům. Hodnocení je součástí osobního spisu žalobkyně, který je veden v souladu s právními předpisy, a proto do práv žalobkyně přímo nezasáhlo. Hodnocení dále obsahuje pouze objektivní doložitelné skutečnosti, přičemž podkladem pro jeho zpracování byla předchozí služební hodnocení žalobkyně. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
8. K vyjádření žalovaného podala žalobkyně repliku, v níž odkázala na svou předchozí argumentaci, případně ji zopakovala. Označila též některé další důkazy.

IV. Posouzení věci

9. Soud ve věci nařídil jednání, při němž účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobkyně namítla, že Mgr. P. S., který se k jednání dostavil za žalovaného, nemá pověření k jednání od ministra obrany, jak vyžaduje § 3 odst. 6 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách

České republiky. Dále poukázala na úpravu § 37 odst. 7 a § 38 odst. 5 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, které umožňují řadě osob a státních orgánů nahlížet do jejího osobního spisu a seznamovat se s nezákonně vydaným hodnocením. Uvedla též, že je držitelkou osvědčení fyzické osoby pro přístup k utajovaným informacím stupně utajení tajné. V rámci bezpečnostního řízení je Národní bezpečnostní úřad oprávněn nahlížet do jejího osobního spisu či požadovat po žalovaném poskytnutí předmětného hodnocení [§ 138 odst. 1 písm. c) a f) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti]; žalovaný je též povinen informovat tento úřad o skončení služebního poměru žalobkyně. Odkázala též na § 5 písm. a) zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, podle nějž může žalovaný zpracovávat osobní údaje pouze pro splnění povinnosti, která je mu uložena zákonem, což v dané věci nebylo splněno. V průběhu jednání žalobkyně předložila a navrhla řadu dalších důkazů.

10. Námitku týkající se nedostatečného pověření Mgr. P. S. pro jednání před soudem nepovažoval soud za důvodnou. V projednávané věci je žalovaným Velitel 74. mechanizovaného praporu jako služební orgán. Ten pak může v řízení před správním soudem jednat buď osobně, nebo může k jednání před soudem pověřit jinou osobu, jak se stalo v tomto případě.
11. Soud dále při jednání provedl dokazování za účelem zjištění skutkového stavu věci. Z rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru a vrácení náborového příspěvku ze dne 19. 5. 2023, sp. zn. 6003/2023, založeného v osobním spisu žalobkyně, vyplývá, že žalobkyně byla na vlastní žádost ke dni 30. 6. 2023 propuštěna ze služebního poměru vojáka z povolání. V osobním spisu je dále na č. l. 313 založeno potvrzení o službě a hodnocení vojáka z povolání při zániku služebního poměru ze dne 30. 6. 2023. Tento dokument obsahuje osobní údaje žalobkyně, dobu trvání služebního poměru vojáka z povolání (1. 4. 2019 – 30. 6. 2023) a dále hodnocení průběhu služby. Na závěr je uvedeno, že žalobkyně si o hodnocení před ukončením služebního poměru nepožádala, ale přesto bylo zpracováno. Osobní spis neobsahuje žádnou žádost žalobkyně o vydání předmětného hodnocení. Ze záznamu z jednání ze dne 21. 8. 2023 vyplývá, že žalobkyně tohoto dne nahlížela do spisu a seznámila se s uvedeným hodnocením. Účastníci označili za nesporné, že žalobkyně je držitelkou osvědčení fyzické osoby pro přístup k utajovaným informacím stupně utajení tajné.
12. Další důkazy navržené žalobkyní soud neprovedl. S ohledem na předmět řízení (kterým není obsah hodnocení, nýbrž jednorázový zásah žalovaného spočívající v samotném vydání hodnocení při zániku služebního poměru bez návrhu žalobkyně), je pro posouzení věci irrelevantní začátek a průběh služebního poměru žalobkyně včetně odměn, kázeňských řízení či služebních hodnocení, tvrzená diskriminace, podání, stížnosti a dopisy žalobkyně adresované též ministryni obrany či potíže s nahlížením do spisu. Soud proto pro nadbytečnost neprováděl desítky dalších listinných důkazů, které žalobkyně označila v žalobě. Předmětem řízení nejsou ani obecné či konkrétní problémy kázeňského řízení s vojáky; proto nebyl důvod provádět důkaz rigorózní prací S. H. „Praktické problémy kázeňského trestání vojáků z povolání“. Stejně tak pro rozhodnutí soudu nebyla významná situace (poměry) u 74. mechanizovaného praporu v Bučovicích, a soud tudíž neprováděl důkaz rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2024, č. j. 10 Ad 4/2024-53 (který se navíc věcně týkal rozhodnutí o odvelení vojáka ze zahraniční operace), ani žalobkyní v replice uváděnými webovými stránkami. Úkolem soudu nebylo ani rozhodnout, zda praxe vydávání hodnocení při zániku služebního poměru slouží k eliminaci nežádoucích vojáků

z povolání, ani posoudit „morální charakter“ žalovaného; žalobkyně se současně podanou žalobou nemůže domáhat ochrany práv jiných osob. Proto soud neprováděl výsledky označených svědků J. M., Z. J., DiS, a M. K. Jelikož skutkový stav potřebný pro rozhodnutí věci byl na základě soudem provedených důkazů zjištěn dostatečně, neprováděl soud pro nadbytečnost důkaz osobním spisem žalobkyně vedeným Národním bezpečnostním úřadem či diskusí na serveru youtube.com. Pro rozhodnutí věci totiž není nezbytné odpovědět na otázku, zda žalovaný uvedenému úřadu „něco poslal“, nebo zda hodnocení má vliv na přijetí k tajným službám. S věcí nijak nesouvisí přístup do osobního spisu prezidenta republiky Petra Pavla, a proto se soud nezabýval článkem J. P. ze dne 27. 12. 2022 uveřejněným na serveru Seznam Zprávy. Konečně soud neshledal důvod ani pro provedení výslechu žalobkyně. Výslech účastníků řízení je na místě pouze tehdy, nelze-li dokazovanou skutečnost prokázat jinak, což nebyl projednávaný případ.

13. Soud posoudil žalobu jako včasnou (podanou ve lhůtě dvou měsíců od okamžiku, kdy se žalobkyně seznámila s existencí hodnocení). S ohledem na charakter žaloby (určovací) pak měl soud za splnění i ostatní podmínky řízení (§ 85 s. ř. s. věta za středníkem).
14. Žaloba je důvodná.
15. Podle § 23 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, nazvaném „Písemné hodnocení při zániku služebního poměru“ platí, že při zániku služebního poměru je služební orgán povinen vydat na žádost vojáka nejpozději dnem zániku služebního poměru potvrzení o službě a písemné hodnocení, ve kterém musí být vyhodnocen celý průběh služebního poměru.
16. Z citovaného ustanovení vyplývá, že hodnocení při zániku služebního poměru se vydává výlučně na žádost vojáka a jeho obsahem je zejména zhodnocení celého služebního poměru. Podkladem takového hodnocení logicky budou jednotlivá služební hodnocení zpracovaná v průběhu služby ve smyslu § 17 zákona o vojácích z povolání (srov. Skoruša, L., Daněk, J. a kol. Zákon o vojácích z povolání. Komentář. Praha : Wolters Kluwer, 2018). Z konstantní judikatury přitom vyplývá, že služební hodnocení vydaná dle § 17 zákona o vojácích z povolání jsou vyloučena ze soudního přezkumu a lze je přezkoumat jen jako podkladový úkon ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s. Samotným služebním hodnocením se totiž nezakládají, nemění ani neruší práva a povinnosti – jedná se toliko o podklad pro rozhodování ve věcech služebního poměru (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2023, č. j. 6 As 230/2022-30).
17. Podle názoru soudu má však hodnocení při zániku služebního poměru dle § 23 zákona o vojácích z povolání jinou povahu, než služební hodnocení dle § 17 téhož zákona. Hodnocení při zániku služebního poměru totiž zjevně neslouží pro rozhodování ve věcech služebního poměru vojáka – neboť ten je již ukončen. Je vydáváno výlučně na žádost vojáka, který s ním může naložit dle svého uvážení, typicky jej může použít při hledání nového zaměstnání jako doklad o své praxi. Pokud je přitom takové hodnocení zpracováno věcně nesprávně (je ve vztahu k bývalému vojákově bez opory v dosavadních služebních hodnoceních negativní), může ztížit jeho další pracovní uplatnění. Lze tedy uzavřít, že hodnocení při zániku služebního poměru není podkladovým úkonem ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s., je však způsobilé (v případě věcné nesprávnosti) zasáhnout do právní sféry bývalého vojáka. Hodnocení tedy splňuje znaky zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s, neboť se nejedná o rozhodnutí a je přímo zaměřeno vůči vojákově, který jím může být přímo krácen na svých právech.

18. Zásahem do právní sféry vojáka však může být i jen vydání hodnocení při zániku služebního poměru *per se* (bez ohledu na jeho obsah), jak dovodil Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku ze dne 10. 10. 2024, č. j. 9 As 78/2024-41. Jestliže totiž zákon výslovně podmiňuje vydání hodnocení při zániku služebního poměru žádostí vojáka, pak *a contrario* z této právní úpravy vyplývá právo vojáka nebýt při zániku služebního poměru hodnocen. Nadto není pravdivé tvrzení žalovaného, že poskytnutí tohoto hodnocení jiným osobám (zaměstnavatelům) je pouze na žalobkyni. Jak vyplývá z žalobkyní zmiňovaných zákonů č. 499/2004 Sb. a č. 412/2005 Sb., k uvedenému hodnocení má přístup celá řada osob a státních orgánů. Pokud pak služební orgán takové hodnocení vydá, aniž o něj voják požádal, nezákonně zasahuje do jeho práva na informační sebeurčení. Vydání hodnocení má v tomto případě podobu jednorázového ukončeného zásahu. Právě ochrany před tímto typem zásahu se žalobkyně domáhala. Z provedeného dokazování je přitom zřejmé, že žalobkyni zanikl služební poměr propuštěním ke dni 30. 6. 2023. Žalobkyně však o vydání hodnocení při zániku služebního poměru nepožádala. Pokud jej tedy žalovaný přesto vydal, dopustil se vůči žalobkyni nezákonného zásahu.

V. Závěr a náklady řízení

19. S ohledem na výše uvedené soud určil, že vydání potvrzení o službě a hodnocení při zániku služebního poměru ze dne 30. 6. 2023 týkající se žalobkyně bylo nezákonné (§ 87 odst. 2 s. ř. s.). Pokud žalobkyně požadovala, aby jí soud poučil, jak má ve věci dále postupovat, pak v tom jí soud nemohl vyhovět. Soud obecně a ani v tomto konkrétním případě není oprávněn poskytovat právní rady, jak by měl účastník postupovat, aby se domohl svých práv. Takovou právní pomoc však může žalobkyni bezpochyby poskytnout některý z advokátů, jejichž seznam je dostupný na www.cak.cz.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně dosáhla v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Zástupce žalobkyně soudu předložil rozsáhlé vyúčtování, v němž se domáhal přiznání náhrady nákladů v částce 61 637,40 Kč. Soud proto již na tomto místě zdůrazňuje, že žalovaného nestíhá povinnost nahradit žalobkyni jakékoliv náklady v souvislosti s řešenou kauzou, ale pouze ty, bez jejichž úhrady by nedosáhla úspěchu v řízení. Mezi těmito náklady a úspěchem v řízení tak musí být bezprostřední souvislost.
21. Důvodně vynaložené náklady žalobkyně jsou proto tvořeny odměnou jejího zástupce za šest úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, další porada s žalobkyní dne 17. 10. 2023, sepsí žaloby, sepsí kasační stížnosti, další porada s žalobkyní dne 17. 2. 2025 a účast na jednání soudu dne 19. 2. 2025) podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby činí v případě prvních čtyř úkonů částku 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve znění do 31. 12. 2024] a v případě zbývajících dvou úkonů částku 4 620 Kč (§ 7, § 9 odst. 5 advokátního tarifu ve znění od 1. 1. 2025).
22. Soud žalobkyni nepřiznal náhradu odměny jejího zástupce za úkon právní služby spočívající v sepsání právního rozboru věci ze dne 5. 10. 2023. Tento rozbor se v první řadě převážně týká jiné problematiky – usnesení o zastavení přestupkového řízení a náhrady škody za předčasné zrušení služebního poměru. Potvrzení o službě a hodnocení vojáka je v rozboru

věnováno šest odstavců, jejichž obsahem je v zásadě konstatování, že se nejedná o správní rozhodnutí, ale mohlo by jít o osvědčení nebo o zásah. Rozbor doporučuje obranu zásahovou žalobou. Soudu není zřejmý důvod zpracování tohoto rozboru, neboť zde uvedené úvahy je třeba nepochybně učinit při převzetí a přípravě věci, nebo při zpracování žaloby (za něž odměna přiznána byla). Soud považuje za potřebné zdůraznit, že volba nesprávného žalobního typu nebo nesprávné označení žalovaného v soudním řízení správním nemohou vést k neúspěchu žalobkyně. Podle dlouhodobě ustálené judikatury je totiž správní soud povinen žalobkyni poučit o správném žalobním typu nebo o správném žalovaném (což se také v projednávané věci stalo). Zpracování takového rozboru proto nemohlo být důvodným nákladem řízení ani v případě, kdy by se zástupce žalobkyně zcela neorientoval v příslušném právním odvětví a související judikatuře. Pokud si rozbor vyžádala žalobkyně, pak její zástupce jistě musel zpracovat, soud však nevidí důvod, proč by náklady na něj měl nést žalovaný. Pro úplnost soud poznamenává, že tento rozbor s ohledem na jeho rozsah a obsah nelze v žádném případě považovat za úkon mimořádně obtížný ve smyslu § 12 odst. 1 advokátního tarifu, jak jej označil zástupce žalobkyně.

23. Soud rovněž žalobkyni nepřiznal náhradu odměny jejího zástupce za úkony spočívající ve změně žalovaného k výzvě soudu ze dne 1. 11. 2023 a v upřesnění zásahu a petitu žaloby k výzvě soudu ze dne 7. 11. 2024. Žalobkyně se v řízení nechala zastoupit advokátem – právním profesionálem. Soud nepovažuje za přehnaný požadavek, aby advokát byl schopen podat soudu žalobu v takové kvalitě, aby ji soud mohl bez dalšího projednat. Jistě může nastat situace, že se tento úkon, za nějž advokátovi náleží bez dalšího odměna v plné výši, z nějakého důvodu nepodaří (např. advokát nesprávně označí žalovaného, nevymezí dostatečně určité zásah či navrhne petit, který je ve zjevném rozporu se zákonnou úpravou v s. ř. s.). V takovém případě je povinností soudu žalobkyni prostřednictvím jejího advokáta vyzvat k opravě žaloby. Úkony, kterými advokát opravuje žalobu tak, aby byla projednatelná, však nelze považovat za samostatná podání ve věci samé, za něž by měla náležet jakákoliv odměna. To tím spíše v případě, který nastal v projednávané věci, kdy zástupce žalobkyně v těchto podáních pouze několika větami upravil žalobu v intencích výzvy soudu. Lapidárně řečeno, soud nepovažuje za spravedlivé, aby žalovaný nesl náklady, které byly vyvolány výlučně nesprávným postupem advokáta žalobkyně. Náklady na tato podání proto nelze považovat za důvodně vynaložené.
24. Soud konečně žalobkyni nepřiznal ani náhradu odměny jejího zástupce za úkony spočívající v replice k vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti ze dne 25. 4. 2024 a v replice k vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 13. 12. 2024. Nejvyšší správní soud ani krajský soud žalobkyni k těmto podáním nevyzýval, žalobkyně v nich neuvedla žádnou novou argumentaci nad rámec žaloby či kasační stížnosti, případně v nich označila důkazy k prokázání skutečností, které nejsou předmětem sporu. Náklady na tato dvě podání proto soud nepovažoval za důvodně vynaložené. V této souvislosti zástupce žalobkyně požadoval též odměnu za další dvě porady s žalobkyní, které se měly konat dne 18. 4. 2024 v délce 2 hodin a dne 23. 4. 2024 v délce rovněž 2 hodin. Předmětem obou jednání mělo být doplnění a oprava repliky k vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti. Jelikož soud náklady na tuto repliku nepovažuje za důvodně vynaložené, nemůže považovat za důvodně vynaložené ani náklady na porady, na nichž měla být tato replika doplňována a opravována.
25. Dále žalobkyni náleží náhrada hotových výdajů jejího zástupce v paušální výši 300 Kč za každý z prvních čtyř úkonů právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění do 31. 12. 2024) a ve výši 450 Kč za dva zbývající úkony (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu ve

znění od 1. 1. 2025). Důvodně vynaloženým nákladem je rovněž náhrada za promeškaný čas, který strávil zástupce žalobkyně cestou na jednání soudu a zpět dne 19. 2. 2025 v celkové délce 40 min, tj. dvě započaté půlhodiny po 150 Kč. Domáhal-li se zástupce žalobkyně náhrady za dvě hodiny promeškaného času, není z vyúčtování vůbec zřejmé, kde k takovému údaji přišel. K tomu soud připočetl náhradu za daň z přidané hodnoty, kterou je zástupce žalobkyně povinen odvést z odměny a náhrad ve výši 5 048,40 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.) a zaplacené soudní poplatky za žalobu a kasační stížnost v celkové výši 7 000 Kč. Celkem tedy žalobkyni na náhradě nákladů řízení náleží částka ve výši 36 088,40 Kč. Soud žalovanému uložil zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám zástupce žalobkyně v přiměřené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. února 2025

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu